

overfor et Forslag, som, hvis vi bygger paa de rigtige Forudsætninger, giver den rigtige Løsning. Man faar nemlig en Tilstand, der nøjagtigt svarer til Egnens Behov i Øjeblikket under Hensyn til Besiddelsesforholdene og Brugsforholdene. Og hvis disse Forhold en Gang i Fremtiden forandrer sig, saaledes at man maatte ønske at gaa over til Ferskvandstilstand, vil man kunne det med denne Løsning ved at ofre de yderligere fornødne Midler, som utvivlsomt er de to Moler ud i Vesterhavet, som Vandbygningsdirektøren hele Tiden har holdt paa. Det bliver en Bekostning paa 3—3½ Million, maaské mere, det ved jeg ikke. Men hvad der synes mig at være det fortrinlige ved Kommissionens Forslag, er, at hvis Forudsætningerne er holdbare, giver det den i Øjeblikket rigtige Løsning og tillige Muligheden i Fremtiden for den rigtige Løsning, som man da vil foretrække. Men jeg vender tilbage til dette Forbehold med Hensyn til Forudsætningen, og dette mener jeg, det maa blive Udvalgets fornemste Opgave at tage Stilling til. Det maa anstille de bedst mulige Undersøgelser af, hvorvidt denne Forudsætning, at Tilsanding undgaas, kan antages at være rigtig. Hertil ligger der ogsaa en stærk Opfordring i Ingeniør Munch-Petersens Artikel. Derfor har jeg draget Om-sorg for allerede paa nuværende Tidspunkt at sidde inde med sagkyndigt Materiale til Belysning af dette Spørgsmaal, et Materiale, som jeg selvfølgelig skal tilstille det kommende Udvalg.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte paa ny den Bemærkning, at han syntes, man først skulde blive enig om, hvorledes Foranstaltningen skulde foretages, idet han dog erkendte, at den delvis bør tilvejebringes paa Egnens Bekostning, men man skulde udskyde Ordningen af Tilskudsspørgsmaalet til Tiden, efter at Foranstaltningerne var foretagne. Jeg maa i saa Henseende være enig med det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge) i, at navnlig hvis man tænker sig Løsningen foretaget efter et saa vanskeligt praktikabelt Princip som Grundværdistigningsprincippet, maa man have fuld Klarhed over, hvorledes man vil ordne dette Spørgsmaal, inden dette Lovforslag bliver til Lov.

Der er fremsat en Kritik over Ordet „regulerbar“ som uskønt. Jeg har selv betegnet det som uskønt, men kunde paa det Tidspunkt, da Lovforslaget skulde skri-

ves, ikke finde noget andet Ord og har egentlig heller ikke nu fundet noget andet Ord. Jeg tror, det er Sammenstillingen af „reguler“ og „bar“, som støder. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) foreslog Ordet „strømregulerende“. Jeg henstiller, om man ikke ligesaa godt kunde sige „en regulerende Frisluse“, eller om man ikke kunde nøjes med „en Reguleringsluse“. Dette henstiller jeg til nærmere Drøftelse, idet jeg ogsaa gerne saa, at vi kom af med dette virkelig ikke skønne Ord „regulerbar“.

Hermed skal jeg paa ny tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Under-søgelse og Overvejelse.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Den højtærede Minister har ikke opfattet mine Udtalelser rigtigt, hvis han deraf har udledet, at jeg havde til Hensigt at gøre Docent Munch-Petersens Udtalelser til mine. Docent Munch-Petersens Udtalelser gik ud paa, at der skulde bygges to Moler for at sikre et Sluseanlæg. Der er her Tale om to Sluseanlæg, et, hvorom Socialdemokratiet har stillet Forslag, og et, hvorom Ministeren for offentlige Arbejder har stillet Forslag. Jeg har sagt, at det var underligt, at man nu stillede sig forskelligt til det Forslag, vi stillede i 1914, og til det Forslag, der nu bliver stillet, fordi de to Forslag i deres Virkninger i Virkeligheden vil være ens. Det ene Projekt vil ligesom det andet ud-sætte for Tilsanding. Til Støtte for denne min Opfattelse henviste jeg til Docent Munch-Petersens Udtalelser. Men dermed er ikke givet, at jeg gør disse Udtalelser til mine. Selvfølgelig kan jeg ikke mene, at det er nødvendigt at sikre Frislusen ved to Moler til 3—4 Mill. Kr., naar jeg i 1914 mente, at det ikke var nødvendigt at sikre Afvandingslusen ved saadanne Moler. Derimod tror jeg, jeg har Ret i den Betragtning, at der kan blive Tale om Tilsanding inde i Fjorden efter Gennemførelsen af det Projekt, der her er foreslaaet. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har Ret i den Betragtning, at Tidevandet skal komme i nogen særlig Grad til Hjælp her, og vil i denne Forbindelse bede det ærede Medlem læse, hvad Kommissionen herom siger i sin Betænkning Side 77. Her gøres nemlig opmærksom paa, at en af Fordelene